

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 50 (536), 7. studenog 2021.

KRALJICA

XXXII nedjelja kroz godinu

JESI LI SVET?

Sveci imaju puna srca. Sveci su obazrivi.

Sveci su pažljivi slušatelji. Sveci su zabavno društvo.

Sveci ne govore. Sveci se ne boje pogledati kakvi su.

Sveci malo govore, a puno rade.

Sveci na drugom traže i pronalaze samo najbolje.

Sveci uvijek misle pozitivno. Sveci nikad ne stavljaju maske.

Sveci puštaju druge naprijed. Sveci vide u svakome dobro.

Sveci ponekad i pogriješe. Sveci nikad ne prestaju učiti.

Sveci znaju da trebaju oprostjenje. Sveci ne raznose glasine.

Sveci znaju da se osmijesi vraćaju. Sveci uživaju u dobrome smijehu.

Sveci ne govore zlo. Sveci žive u ljubavi.

Sveci znaju da su ljubljeni.

Sveci mogu primati udarce, a ne zadavati ih drugima.

Sveci nakon pada ustaju. Sveci su milosrdni.

Na svetost su pozvani SVI!!!

I. čitanje (1Kr 17, 10-16), II. čitanje (Heb 9, 24-28)
Evangelje po Marku (Mk 12, 38-44)

DAR JE NEIZMJERAN – DAR JE ŽIVOT

DAR BOGATAŠA – DAR SIROMAŠNE UDOVICE

Dajući svoja dobra, što dajemo, što darujemo, što žrtvujemo? Svakome je očito da se darivanje razlikuje od trgovine. Darivanje je nešto što je sastavni dio života. Kad god se daruje, daruje se od života. Zato dar i nije stvar, dar je život, dar je osoba. Samo osobe, i to samo osobe povezane prijateljstvom daruju se. U ljudskom životu sve je dar i sve može postati dar. Jednostavno darivanjem ulazimo u međusobni odnos, darivanjem se otvaramo jedni drugima. Ljudskost, ljubav... sve plemenito očituje se darom. Dar je izraz ljubavi. Život je dar, i predaje se drugom kao dar. Zato svaki dar ima 'naplatu' u samom sebi. Sretan je onaj koji daruje.

Čovjek se u daru ne može prevariti. U trgovina i da. Tu se čovjek može prevariti. Zato Biblija svrstava dar u božanstvenu vrijednost. 'Svi dobar dar.. dolazi odozgor... (Jak 1, 17). Bog sve stvara kao dar. Njegovo stvaranje jest darivanje. On se očituje kao Bog darivanjem. Svaki dar je dio života, dio one osobe koja ga daruje. Dar je znak dobrohotnosti i dobrotvornosti. Tamo gdje se daruje tamo nema neprijateljstva. Kroz dar se uvijek stvara Savez. Tko daruje odriče se svakoga neprijateljstva, a isto tako i onaj koji prima dar. Ne može (ne bi trebalo ako je istinski dar) ne bi smio imati u sebi neprijateljstvo. Čovjek kroz darivanje postaje slika Božja. Kad god darujemo (bez trgovine) mi činimo kao Bog. Prema tome, darovatelj najviše čini što radi iz 'svoje duše' i dar najviše koristi njemu jer je on dio koji je od čovjeka. Koliki je dar to će uvijek zavisti od srca koje ga prima.

Ustvari svaki je dar simbol osobe koja ga daruje. Moglo bi se reći da nema većeg i manjeg dara, ako je istinski dar. Dar se ne mjeri materijalnom vrijednošću nego prema srcu koje ga daruje i srca koje ga prima. Isus kroz dar bogataša, koji je više 'trgovina' nego li dar,

razobličuje lažni dar. S druge strane udovica koja nema bogatstva, ali sve što daruje uvijek je istinski dar i zato je neizmjeran velik. Dar istinski (udovice) izraz je istinske ljubavi. Ljubav je ta koja daje vrijednost daru jer on i jest izraz ljubavi. Treba darivati i primati dar. U svemu tome treba biti takta kao što je potrebno kod ljubavi. Dar nikada ne može biti 'uvreda', ako je darovan na način na govora ljubavi. Darovi su riječi ljubavi. Isus u 'malim' ali 'velikim' ljudima koji kad daruju daruju jer ljube, nalaze svoju braću i sestre. On je na njihovoj strani, oni su na njegovoj.

Oni grade kraljevstvo Božje. Stara indijska poslovice kaže da za nas trajno ostaje ono što smo darovali. Darovano je trajno naše, baš zato što nije naše. Isus također govori o pohlepi za čast. (Bore se za prva mjesta i svojim mjestima žrtvuju sve oko sebe). Ima se dojam da se u nas događa dosta ovoga iz Evanđelja. Neki bi žrtvovali i druge i domovinu radi svojeg prvog mjesta. Isus upućuje da takve treba odbaciti, skoro prezreti. Takvi mogu upropastiti i nas i domovinu. Čast treba izlaziti iz srca, iz dobrote, a ne iz vanjštine ni iz bogatstva. Unutarnja čast je trajna, a izvanjska je prolazna kao što je prolazno svako izvanjsko stanje. Posveta (svećeništvo) dolazi također iz nutrine.

Ne može se držati neke oficijelne časti. Čast spada na pojedinu dušu a ne na stalež. Neki su se staleži dohvatili časti i toga se grčevito drže. To je slučaj i svećeništvom. Proroci su također napadali tu profesionalnu čast, a osobito kad joj nije odgovarala duševna. Sve umjetne časti pale su, a sve istinske časti – časti koje proizlaze iz služenja – ostale. Na čast imaju pravo oni koji ljube. Ustvari na čast imaju pravo oni koji bježe od časti a lete za služenjem i darivanjem. Na koncu bi mogli skrenuti pažnju i na značenje žrtve. Ona postoji u svim religijama, a za Biblijski narod ona je znak Saveza. Skoro bi se moglo reći da je žrtva nužna tamo gdje se ljubi. Zato, nije Bogu potrebna žrtva nego nama. Kroz nju se stvara naša nutrina i razvija naša ljubav.

Marijan Jurčević, OP